

Blog 141: Evolutionistische selectie

Soms, echt maar heel soms kom je ergens. Ergens op plekken waarvan je weet dat het weer genieten wordt. Genieten vanuit twee verschillende oogpunten. De een leuk, de ander sarcastisch. Slechts zelden gebeurt het dat beide oogpunten elkaar ontmoeten en elkaar de hand schudden. Gisteren was ik op zo'n plek.

Gewapend met een Joep gingen we op avontuur in Amsterdam. Afas live om precies te zijn. Dat was de locatie, de gelegenheid was Freek Vonk. Deze twee gecombineerd zorgden ervoor dat je niet alleen met Joep bent, maar ook met ander volk. Volk wat mij mateloos kan irriteren. Ik zit daar met Joep, vol spanning te wachten op Koning Freek, want die gaat ons alles vertellen over het hol van de leeuw. Freek zou Freek niet zijn als hij geen beestjes had meegenomen dus aandachtig zaten wij te wachten. Het allereerste diersoort wat opviel was de diversiteit aan apen. Mensapen. Mensen. Mocht je ooit de behoefte hebben om bioloog te worden en research te doen naar de mens, bezoek een plek als dit. Met anderhalf uur ben je klaar met je onderzoek. Waarom?

Simpel. Mensen zijn walgelijk. Vooral op een plek als deze. Echt iedereen herkent dit. En omdat iedereen dit weet, ben ik van mening dat je de mens niet de keuze moet geven hun stoel te laten kiezen, maar gewoon natuurlijke selectie met sturing vooraf aan laten gaan. Mensen die zitten, zien dat je er langs moet en blijven zitten. Mensen die aan je vragen of je het zo kunt zien, jouw nee horen, en zeggen, mooi! Als je dan vraagt of diegene niet even kan ruilen met zijn/haar kind heb je het antwoord der antwoorden. "Nee, want anders kan ik mijn benen niet kwijt". Draaien de kop om en negeren jouw bestaan. Het antwoord is bullshit want elke zitplaats is precies even groot. Doordat iemand zoiets zegt ga je dingen zien die er niet zijn maar wel heel overtuigend overkomen. Zoals een soort bullseye op het achterhoofd, je wijsvinger die kogels spuwt, je ogen laserstralen schieten, je ziet hoe zijn hoofd een landmijn is en daarom moet je toch even je jas goed leggen net zodat de knoop op je mouw hem raakt en z'n hele harses ontploft.

Ook heb je last van eigenwaarde, jouw kind is natuurlijk de mooiste maar daardoor vallen de echt lelijke kinderen extra op. Dan zie je zo'n kind en denk je: goh, wat heeft dat kind een domme uitstraling en dan draait zijn vader zich om

en denk je, ahaaa daar heb je het al. Vlak ook de vaders niet uit die de hele stoet installeren op hun plaats, uiteraard pal naast je, en vervolgens 300 keer heen en weer loopt voor van alles en nog wat. Wat volgt is een intrigerend gestamp vanaf de trap en je aanschouwt het nog te benoemen menssoort maar één ding weet je al; deze humanus enormus i stinkus wil ik niet naast me hebben. Raad eens waar die gaat zitten. Juist. Hoewel het het aanzien niet waard is blijf je toch staren en als je de ravage in zijn mond ziet zitten wanneer het tracht te lachen schrik je je helemaal wezenloos. Beschermend als we zijn dekken we de ogen van ons eigen kind hopen dat het gewoon gaat slapen vanavond. Die had een lelijk gebit he Dave? Nee niet lachen, dit zijn wel de mensen die de leukste figuurtjes kunnen happen in blokjes kaas.

Wanneer Freek ons leert over apen met vuurstokken en de leeuw eigenlijk zichzelf niet ziet als koning van het dierenrijk, dwaalt mijn gedachte af naar hoe awesome het zou zijn als er nu een troep leeuwen losgelaten wordt om hun karma te laten uitkomen, wij de natuurlijke selectie hebben die eigenlijk vooraf gedaan had moeten worden, blijft Freek praten over zijn droom. Het ebt wat weg en mijn droom stuitert alle kanten op. Ik zie Joep meezwaaien met Yes-r, verbaasd zijn over een of andere Vincent, en ik? Ik denk maar een ding. Ergens zit hier een vent die kijkt naar mij. Als hij mij ziet denkt hij ook aan natuurlijke selectie, hoopt ook op een troep leeuwen. Alleen ik ben die leeuw maar was verkouden, heb mijn manen naar beneden geniest maar ik heb wel manen en een natte neus.

Het stoort me vooral dat hoewel mijn fantasie waarschijnlijk rijker is dan die van een ander, we denken wel hetzelfde, hopen hetzelfde, willen hetzelfde, zien hetzelfde. We genieten van de lach van ons monster en luisteren aandachtig naar Freek. Freek zegt dingen. Dingen over de evolutie. Freek, ik ben serieus echt benieuwd wat dan het eindresultaat van sommige mensen is.